

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. гр.Несебър, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, IV-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.Б.

при участието на секретаря А.Д.Г.
като разгледа докладваното от Н.Р.М.Б. Административно наказателно дело
№ 20242150200152 по описа за 2024 година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на И. М. Ю., ЕГН
*****, живущ в с.Д., обл. Б., ул. Р., № 12, против Наказателно постановление №
23-0304-000488/27.06.2023 г. на Началник сектор към ОДМВР- Б., РУ- Несебър, с
което за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на
основание чл.175, ал.3, предложение 1 от същия закон, на жалбоподателя са наложени
административни наказания „Глоба” в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да
управлява МПС“ за срок от 6 месеца. Навеждат се доводи за липса на вина за
извършване на нарушението, като се моли за отмяна на атакувания акт.

Административно- наказващият орган не изпраща представител, редовно
уведомен. Взема отношение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, приложения по делото
доказателствен материал и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от
фактическа и правна страна следното:

Представеният по делото акт за установяване на административно нарушение
/АУАН/ № 483177/04.01.2023 г. е съставен за това, че на 04.01.2023 г., в 13.00 ч., по
главен път I-9, КПП Кошарица, посока гр. Варна- гр. Б., жалбоподателят управлявал
товарен автомобил „Форд” с ДК № *****, собственост на „Ф.Е.“ ЕООД, ЕИК
*****, който бил с прекратена регистрация от 12.12.2022 г. по чл.143, ал.15 от
ЗДвП. Това съставлявало нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Административнонаказващият орган, като взел предвид съставения акт, счел, че

деянието е извършено виновно от страна на жалбоподателя и издал наказателното постановление.

Съдът, в контекста на правомощията си по съдебен контрол, след като провери изцяло и служебно за нарушения при издаването на акта за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление, без да се ограничава с обсъждане на посочените в жалбата доводи, намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Актът и наказателното постановление са издадени от надлежни органи в рамките на компетентността им, видно от приложените по делото заповеди.

В хода на съдебното производство бе разпитан свидетеля Д., който заяви, че на посочените в акта дата, час и място спрял за проверка управляваното от жалбоподателя моторно превозно средство, като след извършена справка се установило, че автомобила бил с прекратена регистрация.

По делото е представено копие от постановление по преписка вх.№ 304р-867/2023 по описа на РУ- Несебър, пр.пр. № 768/2023 г. по описа на РП- Б., с което е отказано образуването на досъдебното производство поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер. Представителят на държавното обвинение е приел, че не се установява субективния елемент от състава на престъплението по чл.345, ал.2 от НК, като е указано на Началника на РУ- Несебър да прецени не са ли налице основания за ангажиране на административно- наказателна отговорност на лицето.

Съдът намира така издаденото наказателно постановление за незаконосъобразно по следните съображения:

Очевидно цитираната преписка е била изпратена на Началника на РУ на МВР- Несебър, където е направена неправилна преценка, като е прието, че е налице извършено административно нарушение от страна на И. Ю.. В случая, макар и да не е посочено изрично в НП, от прокурорският акт се извежда, че регистрацията е била прекратена служебно на основание [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#), т.е. поради нерегистрирани на автомобила в двумесечния срок след придобиването му. Действително, при тази хипотеза, закона не въздига в задължение и като елемент от състава, да бъде уведомен собственика на превозното средство за прекратената регистрация. Практиката, а и житейската логика приема, че собственикът на автомобила е наясно с датата на придобиване на собствеността и в случай, че е установено, че той лично управлява МПС-то, няма пречка да му бъде ангажирана отговорността по чл.175, ал.3 от ЗДвП за нарушение по чл.140, ал.1 от същия закон. В настоящият случай обаче, АУАН и НП са издадени против лице, различно от собственика, поради което няма как да се предполага, че същото е знаело, че управляваното от него превозно средство е с прекратена регистрация и въпреки това го е управлявало. В този смисъл липсва умисъл

в действията на жалбоподателя, което обстоятелство е убягнало от вниманието на наказващият орган и е довело до незаконосъобразния извод, че от страна на жалбоподателя е налице извършено административното нарушение, за което е ангажирана отговорността му.

Предвид на така изложеното наказателното постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Касационната инстанция е имала повод да се произнесе в този смисъл по аналогични казуси, приемайки, че задължението е за приобретателят, т.е. за собственика на автомобила, тъй като на него му е известна датата на придобиване на автомобила и задължението да го регистрира в КАТ в едномесечен срок. При тези данни и след като по делото няма доказателства, че и самия собственик е знаел, че автомобила е бил с прекратена регистрация, за жалбоподателя е съществувало знание, че по време на проверката е управлявал автомобил с регистрационни номера, което означава, че автомобилът е регистриран. В случая И. Ю. не е знаел, че не е изпълнено задължението за пререгистриране на автомобила, поради което деянието не е осъществено от субективна страна. В този смисъл Решение № 1168 от 25.10.2022 г. на АдмС - Б. по к.а.н.д. № 1318/2022 г. и Решение № 1194 от 28.10.2022 г. на АдмС - Б. по к.а.н.д. № 1310/2022 г. Съдът намира за нужно да посочи, че изпращането на материалите от преписката, образувана в РП, за преценка от Началника на РУ дали не са налице предпоставките за реализиране на административнонаказателната отговорност, е неправилно. Това е така, тъй като ако лицето няма вина за извършване на престъплението, то то няма вина и за извършване на административното нарушение, чийто елементи се припокриват. Независимо от това изпращането на преписката не въздига задължение у наказващия орган при всички случаи да издаде НП, а следва да извърши самостоятелна преценка. В този смисъл в случай, че установи, че не е извършено и административно нарушение, не следва да издава наказателно постановление.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя се следват сторените по делото разноси, които същия претендира в размер на 500 лв.- заплатено адвокатско възнаграждение. От страна на наказващият орган е направено възражение за прекомерност на същото, което съдът не споделя предвид на това, че съобразно разпоредбата на чл.18 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение за защита по такъв вид дела е 500 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0304-000488/27.06.2023 г. на Началник сектор към ОДМВР- Б., РУ- Несебър, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от

Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.175, ал.3, предложение 1 от същия закон, на И. М. Ю., ЕГН *****, живущ в с.Д., обл. Б., ул. Р., № 12, са наложени административни наказания „Глоба” в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Началник сектор към ОДМВР- Б., РУ- Несебър, да заплати на И. М. Ю., ЕГН *****, живущ в с.Д., обл. Б., ул. Р., № 12, сумата от **500 лв.**, представляващи разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд- гр. Б. в 14- дневен срок от уведомяването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____